

عنوان مقاله:

ضرورت بکارگیری الگوی فرآیند طراحی شهری با تمرکز بر مشارکت مردم در برنامه ریزی و طراحی بافتهای فرسوده و ناکارآمد شهری

محل انتشار:

دومین سمینار ساخت و ساز در پایتخت (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

حمیدرضا موسوی - عضو هیات علمی گروه معماری

خلاصه مقاله:

بافتهای فرسوده و ناکارآمد شهری بخش اعظمی از سطح شهرهای کشور را تشکیل می دهند. این بافتهای از یک سو از طیف گسترده ای از مشکلات کالبدی، عملکردی، ترافیکی و زیست محیطی رنج می برند و برای کل گسترده شهر یک تهدید جدی به شمار می آیند و از سوی دیگر مهمترین پتانسیل شهرها برای استفاده از زمین جهت اسکان جمعیت، تامین فضاهای باز و خدماتی و نیز بهبود محیط زیست محسوب می گردند. برخی از متخصصین امور شهری بر این باورند که مواجهه با بافتهای فرسوده و ناکارآمد شهری می باید پس از شناخت و دسته بندی انواع بافتهای مذکور و تدوین شیوه های مواجهه با هر یک صورت پذیرد که این امر بواسطه تعدد و تنوع بافتهای فرسوده و طیف گسترده ای از افشار جامعه با ویژگی های متنوع اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی تنها ساماندهی بافتهای مذکور را به تعویق می اندازند. از سوی دیگر همین تنوع و تطور بافتها و افشار ساکن، ضامن تنوع، برجستگی و منحصر به فرد بودن سیمای شهری محدود می باشد. بررسی ماهیت طرحهای ساماندهی، نوسازی بهسازی این طرحها را در زمره طرح های تفصیلی ویژه ای قرار میدهد که برای محدوده مورد مطالعه تهیه می گردد اما ورنه تهیه طرحهای تفصیلی در گذشته بواسطه نگرش بخشی، از بالا به پایین و بدون بازخورد و نقش مردم در فرآیند برنامه ریزی و تهیه طرحها، موجب شده است که طرحهای مذکور به اهداف مورد نظر دست نیابند.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/7254>

